

sikre, at arbejdsmiljøet er godt på virksomhederne og på de forskellige arbejdspladser, at vi sikrer, at lønmodtagerne har et godt og fornuftigt arbejdsmiljø at udføre deres arbejde i, så vi får så få skader som overhovedet muligt. Det er der slet ingen tvivl om.

Men forslaget handler ikke om arbejdspladser. Forslaget handler om private hjem. Jeg ved godt, at diskussionen kan køre på, hvorvidt man kan definere det som en arbejdsplads, når private udfører helt private ting i deres eget private hjem, og det er måske dér, hunden ligger begravet. Det er et spørgsmål om definitioner af, hvornår man skal gå ind og kigge på det. Det er præcis det, forslaget gør op med og siger, at når en privatperson laver noget privat i sit eget hjem, skal Arbejdstilsynet ikke have beføjelser til at gå ind og blande sig i, hvad der foregår.

Man kan gå helt ned i detaljen og sige, at selvfølgelig skal Arbejdstilsynet have indsigt i, hvad der foregår f.eks. i industrikøkkener og lign., hvor der naturligvis kan opstå farlige situationer i forbindelse med arbejdet, hvis det ikke er tilrettelagt på en hensigtsmæssig måde. Men derfra og så til, at Arbejdstilsynet skal have lov til at gå hjem og se, hvordan jeg rører enten højre eller venstre om i gryden, når jeg skal lave min sovs el. lign., er der temmelig langt. Det er præcis det, dette forslag gør op med. Der er forskel, og der skal være forskel på, om arbejdet udføres som et egentligt arbejde eller det er noget, man gør for sig selv i sit eget hjem. Og vi er i Fremskridtspartiet af den klare overbevisning, at lige præcis her burde myndighederne holde sig væk og sige, at hvad private mennesker laver i deres private hjem, ikke rager det offentlige overhovedet.

Derfor burde man kunne gennemføre dette forslag, og det burde have været gennemført for længe siden. Men jeg ved godt, at der er et flertal her i Folketinget, som ikke bare vil løfte opgaven med at beskytte borgerne imod overgreb fra andre, men som også ønsker at gå ind og beskytte borgeren mod borgeren selv i enhver lille detalje. Det er vi altså ikke indstillet på i Fremskridtspartiet. Vi mener, at det, man laver for sig selv, må man selv vælge hvordan man gør, og man må så også tage konsekvenserne af den valgmetode, man har benyttet.

Vi støtter forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Det er jo en slags genbrugsforslag, og jeg vil henholde mig til, hvad vores ordfører, fru Jette Gottlieb, sagde sidste gang.

Det, jeg synes bedst karakteriserer dette forslag, er en total proportionsforvrængning, som også diskussionen sidst viste. Problemet med arbejdsmiljøet og Arbejdstilsynet er ikke, at der bliver foretaget for mange kontrolbesøg, snarere tværtimod, og det er heller ikke problemet, at tilsynet er for emsigt, snarere tværtimod. Med de erfaringer, jeg selv har fra det pulveriserende arbejdsliv, kan jeg forsikre for, at Arbejdstilsynet under ingen omstændigheder er bemandet til at overrende private hjem i tide og utide. Derfor er det også pålagt dem at foretage en prioritering af indsatsen, en prioritering, der i særlig grad retter sig imod de farlige og udsatte områder. Selv på store byggepladser med store arbejdsmiljøproblemer kan det være nok så vanskeligt at få tilsynet ud; så få ressourcer har Arbejdstilsynet faktisk. Men lad det ligge.

Forslagsstillerne har altid været de store offensive fortalere for en anden arbejdsmiljølovgivning i det hele taget, al den stund den griber ind i arbejdsgivernes helt uindskrænkede ret til at lede og fordele arbejdet, også det sundhedsskadelige. Men det, at vi har en arbejdsmiljølovgivning, har dybest set to begrundelser. Den ene er at beskytte den svageste part på arbejdsmarkedet, nemlig den, der er underkastet arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Den anden er at beskytte samfundet mod fuldstændig urimelige udgifter til arbejdsbetingede skader, og det gælder helt uafhængigt af, om arbejdet er lønarbejde, privat arbejde eller for den sags skyld sort arbejde.

Selvfølgelig skal der findes en balance og en afgrænsning, der sikrer, at privatlivets fred ikke krænkes, i det omfang det, der foregår, rent faktisk er privat, men det er også klart, at arbejde i stigende grad foregår i private hjem, og derfor er vi ude i den diskussion, vi har nu. Men den balance, den afgrænsning, der er tale om, er fundet ganske fint i den eksisterende lovgivning, og jeg er i øvrigt overbevist om, at den også i praksis administreres med både respekt og fornuft.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Vibeke Kiil (CD):

Centrum-Demokraterne har sympati for intentionerne i forslaget. Centrum-Demokraterne mener, det er vigtigt at opretholde hjemmets